

enega z aaaaa enega z nekaj manj
in tako nasmejana
da jo hočem
čeprav ni ničesar zanesljivo oprijemljivega
od česar se ne bi spet odvrnil
ali pa prav zato
ker je še nepreverjena možnost
in bi se navsezadnje zgodil čudež
namesto tega da se topim v brezmejnosti

Pod tri

Vem kako se postavi kamen na kamen
če imam vsaj struno
in roke s katerimi moram nekaj početi
dobro je biti veter
tako ti vse poje kamorkoli se spustiš
dobro je biti zaprašena kitara
na kakšnem pozabljenem žeblju
dobro je biti karkoli
na primer dobro je biti
in dobro je biti
in dobro je biti
ali utrinek ali užitna prst
za svoje korenine za svoja stopala
razlita mesečina
iz mesečeve čaše posledica nekega izvora
neke druge posledice
ne kaj kar bi si izmislil zaradi strahu
od minljivosti navideznega
ne kaj kar bi si osvojil
in bi si potem upognil hrbtenico
pod bremenom bremena nečesa postranskega
tudi ne kaj kar bi
ampak zdaj ampak tu katedrala mojega glasu
tlak mojega gibanja
ptica ali gnezdo ali ruda
dobro je biti in lupiti kostanj
hvaljen bodi veliki bog kostanja
kajti tvoje je kraljestvo
mojega gladu hvaljeno bodi žitno morje
in sveži potok
res pomežikujem soncu
seveda mu dajem določene znake
kajti so še druge stvari
in jih je treba zgrabiti

na pravem koncu
smrti je treba nabrusiti koso
na pravem koncu
za žetev na pravem koncu
za kruh za bivanje
na pravem koncu
vem kako traja pesem

Pod štiri

Odpiram vrata v noč
Vsak večer ista vrata
Vsak večer v drugo noč
Tako zlahka dosežamo raznovrstnost
Z vnemo ki sprošča
In me strese prijetni hlad
Ceprav so pota zvezd določena
Za naprej in za nazaj
In za kanec le zagreni
Vseobsegajoči zakon o prostem padanju
V nič Odpiramo krste
Sardin Tako oči drugih zvezd zamolčijo
Istost med Velikim vozom Alp in
Jadranskega morja Ze zdavnaj mirne
Se spuščajo skozi veliki golt
Za hip se prepuščamo požirku vrat
S privilegijami človeštva prepuščamo se
Gledanju glodanju gladenju gladi
Po nekem drugem prizoru
In že ne zadošča več Andromeda
In vsa ta ozvezdja severa
Zato pogled toliko strelja proti jugu
Potem se plazi skozi temo sence
In že z zadovoljstvom izprazni čašo
Nečesa drugega
Kajti zvezde so prav naravnane
In sence zagotavljajo varnost
V kateri zašklepetajo zobje
Lačne živali
Psi opravljajo svoj posel
Zavzemajo praznine dvorišč
In sadovnjakov se sporazumevajo
V skupnem jeziku psovk
Za neki bolj pasji svet
O mrtve zvezde rib
vaša je zora in biseri rose na smetišču